

N:o 88.

*Af Herr F. Pettersson i Tjärsta: Om tillägg till 10 § 4 mom.
Bevillningsstadgan.*

Vid tillämpningen af gällande bevillningsstadga har i allmänhet ansetts att de tjänsteresor, som en med boställe försedd tjänsteman nödgas göra i sin hemtrakt med egna hästar, icke vore en sådan med tjänsten förbunden kostnad, hvarföre han egde rättighet åtnjuta afdrag vid taxeringen af sin utom bostället behållna kontanta aflöning, enär denna kostnad bestrides direkte af boställsfastigheten, hvilken dessutom lemna boställsinnehafvaren åtskilliga andra icke taxeringsbara förmåner, såsom husrum och vedbrand m. m., hvilka vid boställets taxering såsom jordbruksfastighet aldrig blifva fullt upptagna och kapitaliserade till motsvarande fastighetsvärde, äfvensom vid boställets utarrendering af innehafvaren, det erhållna arrendebeloppet på grund af § 1 mom. 4 gällande instruktion för taxeringsmyndigheterna, vanligen lägges till grund för boställets taxeringsvärde, men hvarjemte boställsinnehafvaren i de flesta fall betingat sig, utom förestående förmåner af husrum, vedbrand och trädgård m. m. äfven fria skjutsar till såväl tjänsteresor som öfriga behof. Bland civilstatens tjänstemän är äfven den åsigt gällande att på lön anslaget boställe äfven innefattar ersättning för sådana tjänsteresor, som kunna göras med egna hästar och liksom öfriga vid ett jordbruk förefallande såväl olägenheter som fördelar äro inbegripna i hemmanets fastighetsbevillning, samt icke eger någon gemenskap med annan hemmansinnehafvarens beskattningsbara inkomst.

Af åtskilliga prestmän har deremot ifrågasatts att förestående bevillningsstadgans § 10 mom. 4 f. berättiga att vid uppskattningen af deras kontanta löneinkomster frändraga skjutsersättning för deras med egna å deras boställen födde hästar anstälde skjutsar till och från den allmänna gudstjensten, kyrkostämmor, kyrko- och skolrådssammanträ-

den samt besök i folkskolor och sockenbud m. m. och lärar Kongl. Kammarrätten vid något tillfälle beviljat prestman sådant afdrag för icke specificerade tjänsteresor.

Skulle en sådan tolkning af förestående lagrum blifva den allmänna regeln, komme icke allenast de flesta med större boställen försedde prestmän att få sin taxeringsbara inkomst väsentligt nedsatt och i följd häraf en gent emot andra orättvis nedsättning i utskylder till stat och kommun, utan äfven en stor del andra såväl lägre ecklesiastika som civila och kommunala tjänstemän, så framt de hade inkomst af kapital eller arbete, få en skattenedsättning, hvarifrån fastighetsegare utan sådan extra inkomst vore undantagne, och härigenom uppstå en orättvisa i beskattningen, som förestående bevillningsstadgans 10:de § är ämnad att motverka, äfvensom presterskapet åt sig tillskapa ett nytt privilegium till de många de ega förut i fråga om bidrag till det allmänna, och mot hvilka det mest berättigade reformsträfvande stannar maktlöst inför kyrkomötets äfven inom den ekonomiska lagstiftningen absoluta veto.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsamt föreslå ett förklarande tillägg till § 10 mom. 4 f. gällande bevillningsföreläggning,

att näst efter orden: »samt kostnader för sådana tjänsteresor, för hvilka ersättning icke är särskildt anvisad,» måtte tilläggas: »dock härifrån undantagne med boställe försedde tjänstemäns resor inom kommunen, som anses kunna bestridas af bostället.»

Anhållande att min motion remitteras till vederbörligt utskott, förklarar jag mig nöjd med den förändring i formuleringen Riksdagen kan anse erforderlig, endast det af mig åsyftade ändamålet vinnes.

Stockholm den 23 Januari 1886.

Fr. Pettersson

från Södermanlands län.